TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2019. gada 12. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība – Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – 6. panta 1. punkts – Jēdziens "izsniegšanas tiesu iestāde" – Kritēriji – Eiropas apcietināšanas orderis, ko soda izpildei izdevusi dalībvalsts prokuratūra

Lietā C-627/19 PPU

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa, Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kurš pieņemts 2019. gada 22. augustā un kurš Tiesā reģistrēts 2019. gada 22. augustā, tiesvedībā par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kas izsniegts attiecībā uz

ZB,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*] (referente) un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerāladvokāts: M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 24. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– ZB vārdā – *M. A. C. de Bruijn*, *advocaat*,

– *Openbaar Ministerie* vārdā – *K. van der Schaft* un *N. Bakkenes*,

– Nīderlandes valdības vārdā – *M. K. Bulterman* un *J. Langer*, pārstāvji,

– Beļģijas valdības vārdā – *C. Van Lul* un *C. Pochet*, kā arī *J.-C. Halleux*, pārstāvji,

– Īrijas vārdā – *G. Hodge* un *M. Browne*, pārstāves, kurām palīdz *R. Kennedy*, *SC*,

– Spānijas valdības vārdā – *L. Aguilera Ruiz*, pārstāvis,

– Francijas valdības vārdā – *A. Daniel* un *A.-L. Desjonquères*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *L. Fiandaca*, *avvocato dello Stato*,

– Somijas valdības vārdā – *M. Pere*, pārstāve,

– Eiropas Komisijas vārdā – *S. Grünheid* un *R. Troosters*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 26. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Pamatlēmumu 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris) (OV 2009, L 81, 24. lpp.), (turpmāk tekstā – "Pamatlēmums 2002/584").

2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar tāda Eiropas apcietināšanas ordera izpildi Nīderlandē, kuru 2019. gada 24. aprīlī izdevis *Procureur des Konings te Brussel* (Karaļa prokurors Briselē, Beļģija), lai izpildītu divus brīvības atņemšanas sodus, kas piespriesti ZB.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Pamatlēmuma 2002/584 5., 6., 10. un 12. apsvērums ir izteikti šādi:

"(5) Eiropas Savienībai nospraustais mērķis kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu liek atcelt izdošanu starp dalībvalstīm un to aizstāt ar nodošanas sistēmu starp tiesu iestādēm. Ieviešot jaunu, vienkāršotu sistēmu, saskaņā ar kuru notiesātas vai aizdomās turētas personas nodod sodu izpildei vai kriminālvajāšanai, būs iespējams izvairīties no sarežģītības un iespējamās kavēšanās, kas piemīt pastāvošajām izdošanas procedūrām. Tradicionālās sadarbības attiecības, kas līdz šim pārsvarā pastāvēja starp dalībvalstīm, ir jāaizvieto ar sistēmu, kura brīvības, drošības un tiesiskuma telpā paredz brīvu tiesu nolēmumu apriti krimināllietās un kas attiecas gan uz procesuālajiem, gan uz galīgajiem nolēmumiem.

(6) Eiropas apcietināšanas orderis, kuru paredz šis pamatlēmums, ir pirmais konkrētais pasākums, ar kuru krimināltiesību jomā īsteno savstarpējas atzīšanas principu, kuru Eiropadome raksturojusi kā tiesu iestāžu sadarbības "stūrakmeni".

[..]

(10) Eiropas apcietināšanas ordera mehānism[a] pamatā ir augsta dalībvalstu savstarpēja uzticība. Tā īstenošanu var apturēt tikai gadījumā, ja viena no dalībvalstīm nopietni un vairākkārt pārkāpj principus, kas paredzēti [LES] 6. panta 1. punktā [..], ko konstatē Padome, ievērojot [LES] 7. panta 1. punktu, ar sekām, kas izklāstītas attiecīgā līguma 7. panta 2. punktā.

[..]

(12) Šajā pamatlēmumā ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti [LES] 6. pantā un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, īpaši tās VI nodaļā. [..]"

4 Šā pamatlēmuma 1. pantā "Eiropas apcietināšanas ordera definīcija un pienākums to izpildīt" ir noteikts:

"1. Eiropas apcietināšanas orderis ir tiesas nolēmums, ko izsniedz dalībvalsts, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu kriminālvajāšanas veikšanai vai lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, vai arī lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli.

2. Dalībvalstis izpilda ikvienu Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu un saskaņā ar šī pamatlēmuma noteikumiem.

3. Šis pamatlēmums groza [negroza] pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kā tie minēti [LES] 6. pantā."

5 Minētā pamatlēmuma 2. panta "Eiropas apcietināšanas ordera piemērošanas joma" 1. punktā ir paredzēts:

"Eiropas apcietināšanas orderi var izsniegt par darbībām, par kurām izsniegšanas dalībvalsts tiesībās paredzēts brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, kura maksimālais ilgums ir vismaz 12 mēneši vai par jau piespriestu sodu vai jau piemērotu drošības līdzekli, kuru ilgums ir vismaz četri mēneši."

6 Saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584 6. pantu "Kompetento tiesu iestāžu noteikšana":

"1. Izsniegšanas tiesu iestāde ir izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestāde, kas ir kompetenta izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz šīs valsts tiesību aktiem.

2. Izpildes tiesu iestāde ir izpildes dalībvalsts tiesu iestāde, kas ir kompetenta izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz šīs valsts tiesību aktiem.

3. Katra dalībvalsts informē Padomes ģenerālsekretariātu par kompetento iestādi saskaņā ar tās tiesību aktiem."

7 Šā pamatlēmuma 8. panta "Eiropas apcietināšanas ordera saturs un forma" 1. punktā ir noteikts:

"Eiropas apcietināšanas orderis ietver šādu informāciju, kas izkārtota formā, kas norādīta pielikumā:

[..]

c) pierādījums tam, ka pastāv izpildāms spriedums, lēmums par apcietinājuma piemērošanu vai jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku, kas ietilpst 1. un 2. panta piemērošanas jomā;

[..]

f) piespriestais sods, ja spriedums ir galīgs, vai sodu robežas, ko par nodarījumu paredz izsniegšanas dalībvalsts tiesības;

[..]."

Beļģijas tiesības

Beļģijas Konstitūcija

8 Saskaņā ar *belgische Grondwet* (Beļģijas Konstitūcija) 151. panta 1. punkta pirmo daļu:

"Tiesneši ir neatkarīgi, īstenojot tiesas spriešanas kompetenci. Prokuratūra ir neatkarīga, veicot izmeklēšanu un konkrētu personu kriminālvajāšanu, neskarot kompetentā ministra tiesības izdot rīkojumu par kriminālvajāšanas veikšanu un pieņemt saistošās norādes politikā krimināltiesību jomā, tostarp izmeklēšanas un kriminālvajāšanas politikas jomā."

Likums par Eiropas apcietināšanas orderi

9 2003. gada 19. decembra *wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel* (Likums par Eiropas apcietināšanas orderi) (2003. gada 22. decembra *Belgisch Staatsblad*, 60075. lpp.) 32. panta 2. punktā ir noteikts:

"Ja ir pamats uzskatīt, ka persona, kura tiek pieprasīta soda vai drošības līdzekļa izpildei, atrodas citas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, Karaļa prokurors izsniedz Eiropas apcietināšanas orderi 2. un 3. pantā paredzētajā formā un atbilstoši tajos izklāstītajiem nosacījumiem.

Ja šādā gadījumā sods vai drošības līdzeklis ir noteikts ar aizmugurisku nolēmumu un ja pieprasītā persona nav tikusi personīgi uzaicināta, nedz arī citādi informēta par tās tiesas sēdes datumu un vietu, kurā ir pieņemts aizmugurisks nolēmums, Eiropas apcietināšanas orderī norāda, ka pieprasītajai personai Beļģijā būs iespēja celt iebildumus un tikt tiesātai tās klātbūtnē."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

10 2019. gada 24. aprīlī Karaļa prokurors Briselē attiecībā uz ZB izsniedza Eiropas apcietināšanas orderi, lai izpildītu spriedumu, ko 2019. gada 7. februārī pasludināja *tribunal de première instance francophone de Bruxelles* [Briseles frankofonā pirmās instances tiesa] (Beļģija) un ar kuru ZB tika piespriesti cietumsodi uz trīsdesmit mēnešiem un uz vienu gadu.

11 2019. gada 3. maijā ZB tika apcietināts Nīderlandē, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi.

12 Tajā pašā dienā *Openbaar Ministerie* (prokuratūra, Nīderlande), piemērojot 2004. gada 29. aprīļa *Overleveringswet* (Likums par personu nodošanu) 23. pantu, redakcijā, kas ir piemērojama pamatlietā, vērsās *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesā, Nīderlande), lūdzot izvērtēt minēto Eiropas apcietināšanas orderi.

13 Iesniedzējtiesa apgalvo, pirmkārt, ka no Beļģijas iestāžu pamatlietas ietvaros iesniegtās informācijas izriet, ka Beļģijā prokuratūras darbinieki piedalās tiesvedības īstenošanā un rīkojas neatkarīgi, nesaņemot tiešus vai netiešus individuālus norādījumus vai rīkojumus no izpildvaras.

14 Otrkārt, šī tiesa konstatē, ka Beļģijas tiesiskajā regulējumā par Eiropas apcietināšanas orderi nav paredzēta iespēja, ceļot atsevišķu prasību, pārsūdzēt lēmumu par šāda ordera izsniegšanu.

15 Minētajai tiesai tādēļ rodas jautājums, vai arī gadījumā, ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts brīvības atņemšanas soda izciešanai, ir jāizpilda 2019. gada 27. maija sprieduma OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras) (C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) 75. punktā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru lēmumam izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi un tostarp tā samērīgumam ir jābūt pārsūdzamam tiesā, pilnībā ievērojot efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā raksturīgās prasības.

16 Lai arī iesniedzējtiesa uzskata, ka 2019. gada 27. maija sprieduma OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras) (C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), kā arī 2019. gada 27. maija sprieduma PF (Lietuvas ģenerālprokurors) (C-509/18, EU:C:2019:457) prasības ir jāizpilda attiecībā uz visiem Eiropas apcietināšanas orderiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir izsniegti krimināvajāšanas veikšanai vai soda izpildei, tostarp tad, kad to pamatā ir tiesu iestādes pieņemts izpildāmais nolēmums, tā tomēr norāda, ka šajā gadījumā izsniegšanas tiesu iestādei un Nīderlandes prokuratūrai ir pretēji uzskati.

17 Šādos apstākļos *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai tad, ja Eiropas apcietināšanas ordera mērķis ir tāda brīvības atņemšanas soda izpilde, kas piespriests ar tiesneša vai tiesas izpildāmu nolēmumu, savukārt Eiropas apcietināšanas orderi ir izsniedzis prokurors, kurš izsniegšanas dalībvalstī piedalās tiesvedības īstenošanā, un tiek garantēts, ka, īstenojot savas pilnvaras, kas ir cieši saistītas ar Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu, viņš darbojas neatkarīgi, ir jāizpilda arī nosacījums, ka ir jābūt iespējai, pilnībā ievērojot efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā raksturīgās prasības, pārsūdzēt lēmumu par Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu, tostarp saistībā ar šā lēmuma samērīgumu?"

Par steidzamības tiesvedību

18 2019. gada 17. septembrī Tiesas pirmā palāta pēc tiesneses referentes priekšlikuma, uzklausījusi ģenerāladvokātu, nolēma piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-627/19 PPU.

19 Proti, vispirms norādījusi, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Pamatlēmuma 2002/584 interpretāciju, uz ko attiecas LESD trešās daļas V sadaļa par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, un tādējādi, kā lūgusi iesniedzējtiesa, uz to var tikt attiecināta steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība, kas paredzēta Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23.a pantā un Tiesas Reglamenta 107. pantā, Tiesas pirmā palāta pamatojās uz to, ka ZB kopš 2019. gada 3. maija atrodas apcietinājumā izdošanas nolūkā, gaidot lēmumu par attiecībā uz viņu izdotā Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, un ka viņa paturēšana apcietinājumā ir atkarīga no strīda atrisinājuma pamatlietā.

Par prejudiciālo jautājumu

20 Iesniedzējtiesa, uzdodot jautājumu, būtībā vēlas noskaidrot, vai Pamatlēmums 2002/584 ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā, paredzot, ka Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšana soda izpildei ir tādas iestādes kompetencē, kas, lai gan piedalās tiesvedības īstenošanā šajā dalībvalstī, tomēr pati nav tiesu iestāde, nav paredzēta iespēja celt atsevišķu prasību tiesā, lai pārsūdzētu šīs iestādes lēmumu izsniegt šādu Eiropas apcietināšanas orderi.

21 Šajā ziņā uzreiz ir jāatgādina, ka gan dalībvalstu savstarpējas uzticēšanās principam, gan arī savstarpējās atzīšanas principam, kas pats ir balstīts uz šo dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos, Savienības tiesībās ir fundamentāla nozīme, jo tie ļauj izveidot un uzturēt telpu bez iekšējām robežām. Konkrētāk, it īpaši attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ar savstarpējas uzticēšanās principu katrai no šīm valstīm ir noteikts pienākums, izņemot ārkārtas apstākļus, uzskatīt, ka visas pārējās dalībvalstis ievēro Savienības tiesības, it īpaši šajās tiesībās atzītās pamattiesības (spriedums, 2018. gada 25. jūlijs, *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Tāpat ir jānorāda, ka Pamatlēmums 2002/584, kā izriet no tā 6. apsvēruma, ir pirmais konkrētais pasākums, ar ko krimināltiesību jomā īsteno savstarpējas atzīšanas principu, kuram ir veltīts LESD 82. panta 1. punkts, ar ko ticis aizstāts LES 31. pants, pamatojoties uz kuru šis pamatlēmums ticis

pieņemts. Kopš tā laika tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās pakāpeniski tika pievienoti tiesību akti, kuru saskanīgas piemērošanas nolūks ir stiprināt dalībvalstu uzticību attiecīgajām valstu tiesību sistēmām, lai nodrošinātu spriedumu atzīšanu un izpildi krimināllietās Savienībā ar mērķi, lai personas, kas ir izdarījušas noziedzīgus nodarījumus, nepaliktu nesodītas.

23 Savstarpējās atzīšanas princips, kas ir Pamatlēmuma 2002/584 struktūras pamatā, atbilstoši tā 1. panta 2. punktam nozīmē, ka dalībvalstīm principā ir jāizpilda Eiropas apcietināšanas orderis (spriedums, 2010. gada 16. novembris, *Mantello*, C-261/09, EU:C:2010:683, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Proti, saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584 noteikumiem dalībvalstis var atteikties izpildīt šādu orderi tikai tā 3. pantā paredzētos obligātas neizpildīšanas gadījumos, kā arī tā 4. un 4.a pantā uzskaitītajos fakultatīvas neizpildīšanas gadījumos. Turklāt izpildes tiesu iestāde var pakļaut Eiropas apcietināšanas ordera izpildi tikai minētā pamatlēmuma 5. pantā noteiktajiem nosacījumiem (spriedums, 2013. gada 29. janvāris, *Radu*, C-396/11, EU:C:2013:39, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Tiesa tāpat ir nospriedusi, ka tikai Eiropas apcietināšanas orderi Pamatlēmuma 2002/584 1. panta 1. punkta izpratnē ir jāizpilda saskaņā ar tā noteikumiem. No minētā panta izriet, ka šāds apcietināšanas orderis ir "tiesas nolēmums" un tam ir nepieciešams, lai to būtu izsniegusi "tiesu iestāde" šī pamatlēmuma 6. panta 1. punkta izpratnē (spriedums, 2019. gada 27. maijs, OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras), C 508/18 un C 82/19 PPU, EU:C:2019:456, 46. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

26 Šajā gadījumā iesniedzējtiesa apgalvo, ka no informācijas, ko pamatlietā tai ir sniegušas Beļģijas iestādes, izriet, ka Beļģijā prokuratūras atbilst no 2019. gada 27. maija sprieduma OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras), C 508/18 un C 82/19 PPU, EU:C:2019:456) 51. un 74. punkta izrietošajām prasībām, lai tās varētu kvalificēt par "izsniegšanas tiesu iestādēm", jo tās šajā dalībvalstī piedalās tiesvedības īstenošanā un, izpildot savus pienākumus, kas cieši saistīti ar Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu, darbojas neatkarīgi.

27 Šajā ziņā Beļģijas valdība rakstveida un mutvārdu apsvērumos arī apstiprināja, ka prokuratūras neatkarība, veicot izmeklēšanu un kriminālvajāšanu pret konkrētām personām, ir garantēta Beļģijas Konstitūcijā. Tāpat Beļģijas valdība norādīja, ka, lai arī tieslietu ministrs var izstrādāt norādes politikā krimināltiesību jomā, tie nav nedz rīkojumi, nedz norādījumi konkrētajā lietā.

28 Iesniedzējtiesai tomēr rodas jautājums, vai, ņemot vērā 2019. gada 27. maija sprieduma OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras) (C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) 75. punktu, lēmumam par Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu soda izpildei ir jābūt pārsūdzamam tiesā izsniegšanas dalībvalstī.

29 Šajā ziņā Eiropas apcietināšanas ordera sistēma ietver divu līmeņu aizsardzību attiecībā uz pieprasītās personas procesuālajām tiesībām un pamattiesībām, jo pirmajā līmenī – tāda valsts tiesas nolēmuma kā valsts apcietināšanas orderis pieņemšanas brīdī – paredzētajai aizsardzībai tiek pievienota aizsardzība, kas ir jānodrošina otrajā līmenī, – izsniedzot Eiropas apcietināšanas orderi, un tas attiecīgā gadījumā var notikt ļoti drīz pēc minētā valsts tiesas lēmuma pieņemšanas (spriedums, 2019. gada 27. maijs, OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras), C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 67. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

30 Tādējādi, runājot par tādu pasākumu kā Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšana, kas var apdraudēt attiecīgās personas tiesības uz brīvību, šī aizsardzība nozīmē, ka lēmums, kurš atbilst prasībām, kas ir raksturīgas efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā, ir jāpieņem vismaz vienā no diviem minētajiem aizsardzības līmeņiem (spriedums, 2019. gada 27. maijs, OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras), C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 68. punkts).

31 Konkrēti, otrais attiecīgās personas tiesību aizsardzības līmenis nozīmē, ka izsniegšanas tiesu iestāde pārbauda, vai ir ievēroti izsniegšanas nosacījumi, un objektīvi – ņemot vērā visus apsūdzošos un attaisnojošos pierādījumus, bez riska tikt pakļautai ārējiem norādījumiem, tostarp no izpildvaras, – izvērtē, vai šī izsniegšana ir samērīga (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 27. maijs, OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras), C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 71. un 73. punkts).

32 Runājot par Eiropas apcietināšanas orderi, kurš izsniegts kriminālvajāšanas veikšanai, Tiesa piebilda, ka tad, ja izsniegšanas dalībvalsts tiesībās kompetence izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi ir paredzēta iestādei, kas, lai gan piedalās tiesvedības īstenošanā šajā dalībvalstī, tomēr pati nav tiesu iestāde, minētajā dalībvalstī ir jāpastāv iespējai pārsūdzēt tiesā lēmumu izsniegt šādu apcietināšanas orderi, tostarp saistībā ar šāda lēmuma samērīgumu, pilnībā ievērojot efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā raksturīgās prasības (spriedums, 2019. gada 27. maijs, OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras), C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 75. punkts).

33 Šajā gadījumā atšķirībā no situācijām, kurās pasludināts 2019. gada 27. maija spriedums OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras) (C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), kā arī 2019. gada 27. maija spriedums PF (Lietuvas ģenerālprokurors) (C-509/18, EU:C:2019:457), kuri attiecās uz Eiropas apcietināšanas orderiem, kas izsniegti kriminālvajāšanas veikšanai, pamatlieta attiecas uz Eiropas apcietināšanas orderi, kurš izsniegts soda izpildei.

34 Šajā ziņā, kā izriet no Pamatlēmuma 2002/584 8. panta 1. punkta c) un f) apakšpunkta, šāda ordera pamatā ir tāds izpildāms nolēmums, ar kuru attiecīgajai personai ir piespriests brīvības atņemšanas sods un ar kuru tiesvedībā, kam būtu jāatbilst no Pamattiesību hartas 47. panta izrietošajām prasībām, ir apvērsta nevainīguma prezumpcija, kas attiecas uz šo personu.

35 Šādā situācijā pārbaude tiesā, uz kuru ir atsauce 2019. gada 27. maija sprieduma OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras) (C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) 75. punktā un kura atbilst vajadzībai nodrošināt personai, kas tiek pieprasīta atbilstoši Eiropas apcietināšanas orderim, kurš izsniegts soda izpildei, efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, tiek īstenota ar izpildāmo nolēmumu.

36 Proti, tas, ka iepriekš ir notikusi tiesvedība, kurā atzīta pieprasītās personas vaina, izdošanas tiesu iestādei ļauj pieņemt, ka lēmums par Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu soda izpildei ir pieņemts valsts tiesvedībā, kurā personai, uz ko attiecas izpildāmais nolēmums, tika nodrošinātas visas garantijas, kādas pienākas šāda veida lēmumu pieņemšanā, tostarp tās, kas izriet no pamattiesībām un tiesību pamatprincipiem, kuri minēti Pamatlēmuma 2002/584 1. panta 3. punktā.

37 Turklāt jau pašās Pamatlēmuma 2002/584 tiesību normās ir paredzēta Pamattiesību hartas 47. panta prasībām atbilstoša procedūra – neatkarīgi no dalībvalstu izraudzītajiem šā pamatlēmuma ieviešanas noteikumiem (spriedums, 2013. gada 30. maijs, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, 47. punkts).

38 Turklāt, ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts soda izpildei, tā samērīgums izriet no notiesājošā nolēmuma, kurā – kā izriet no Pamatlēmuma 2002/584 2. panta 1. punkta – ir jābūt paredzētam sodam vai drošības līdzeklim, kura ilgums ir vismaz četri mēneši.

39 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdodot jautājumu ir jāatbild, ka Pamatlēmums 2002/584 ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā, paredzot, ka Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšana soda izpildei ir tādas iestādes kompetencē, kas, lai gan piedalās tiesvedības īstenošanā šajā dalībvalstī, tomēr pati nav tiesu iestāde, nav paredzēta iespēja celt atsevišķu prasību tiesā, lai pārsūdzētu šīs iestādes lēmumu izsniegt šādu Eiropas apcietināšanas orderi.

Par tiesāšanās izdevumiem

40 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā, paredzot, ka Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšana soda izpildei ir tādas iestādes kompetencē, kas, lai gan piedalās tiesvedības īstenošanā šajā dalībvalstī, tomēr pati nav tiesu iestāde, nav paredzēta iespēja celt atsevišķu prasību tiesā, lai pārsūdzētu šīs iestādes lēmumu izsniegt šādu Eiropas apcietināšanas orderi.

[Paraksti]